

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Németh Krisztinán jogtanácsos által képviselt felperesnek a B.E.B. Ügyvédi Iroda (1112 Budapest, Gulyás u. 23. szám, ügyintéző: dr. Ebergényi Imre ügyvéd) által képviselt alperes ellen kötvényen alapuló követelés megfizetése iránt indított perében a Fővárosi Bíróság 2007. március 1-én kelt 30.G.41.140/2006/4. számú ítélete ellen az alperes részéről 5. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán meghozta a következő

ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett részét a per főtárgya tekintetében helybenhagyja, a perköltségre vonatkozó rendelkezését megváltoztatja, és az alperes által a felperesnek fizetendő elsőfokú perköltséget 1.900.000 (egymillió-kilencszázezer) forintra leszállítja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 500.000 (ötszázezer) forint másodfokú perköltséget.

Kötelezi az alperest, hogy lelevezés terhe mellett fizessen meg 900.000 (kilencszázezer) forint fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást az alábbiakkal egészíti ki.:

Az 1021/2001. (III. 14.) Korm. határozat alapján az alperes A és B sorozatban, összesen 3,1 milliárd forint névértékben bocsátotta ki a ... Kötvényt, amelyet a felperes jegyzett le. Az A sorozatban 500 millió forint névértékben került sor kötvény kibocsátásra, a kötvény futamideje 5 év volt, a lejárat határidő 2006. március 28-a. A Pénzügyminisztérium a kötvénykibocsátásból eredő kötelezettség teljesítéséért a kötvény névértéke erejéig egyszerű kezességet vállalt. A feltételek között szerepelt az is, hogy a visszafizetés fedezetéül a közvetítői jogokból származó árbevételek engedményezése, a kötvény felhasználásával szerzett befektetések és üzletrészek értékesítéséből befolyó bevételek engedményezése szolgál.

Az alperes a kamatfizetési kötelezettségének eleget tett, a kötvény névértékét azonban a lejáratkor nem fizette vissza.

A felperes a keresetében 500 millió forint összegű, kötvényből eredő követelés, valamint annak kamatai megfizetésére vonatkozó keresetet terjesztett elő és kérte az alperes perköltség fizetésére való kötelezését is.

Az alperes a kereset elutasítását kérte. Nem vitatta, hogy az általa 500 millió forint összegben kibocsátott kötvényt a felperes lejegyezte, és azt sem, hogy a kötvények visszafizetési határideje 2006. március 28-án lejárt, de a visszafizetésre nem került sor. Arra hivatkozott, hogy a közvetítési jogok értékesítéséből kívánta a visszafizetést teljesíteni, az .. Rt. azonban nem élt a szerződés meghosszabbítására vonatkozó jogával, a közvetítési jogokra vonatkozóan kötött újabb szerződésből pedig a várt közvetítési díjak nem folytak be az alpereshez.

Az elsőfokú bíróság a 30.G.41.140/2006/4. számú ítéletében kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 500 millió forintot, annak 2006. március 29-től a kifizetésig járó, a mindenkori költségvetési törvényben meghatározott kamatát, valamint 4.500.000 forint perköltséget. Ítéletét azzal indokolta, hogy az értékpapírból kitűnően megállapítható a kötvények névértéke és lejárat ideje. Közömbös, hogy az alperes milyen szándékkal bocsátotta ki a kötvényeket, az viszont ténykérdés, hogy az alperes a kötvények névértékét lejáratkor nem fizette vissza. Az elsőfokú bíróság a perköltségről hozott döntését a Pp. 78. § (1) bekezdésére utalással indokolta.

Az ítélet ellen az alperes nyújtott be fellebbezést, amelyben az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a felperesi kereset elutasítását kérte. Előadta, hogy az alperesnek fel nem róható okból és körülmények folytán került az alperes abba a helyzetbe, hogy lejáratkor nem tudta a kötvények névértékét a felperesnek visszafizetni. Hangsúlyozta, hogy 2004. évtől folyamatosan jelezte, hogy a felperes együttműködése hiányában nem lesz képes a lejáratkor teljesíteni. Utalt arra, hogy a 3.000.000 forint törzstőkéjű alperes teljesítő képessége már a kötvény kibocsátásakor ismert volt a felperes, illetve a többi érdekelt előtt. Az alperes álláspontja szerint a kötvénykibocsátással az alperes teljesítőképessé vált, azonban ezt a teljesítőképességét elvesztette, mert megváltoztak azok a körülmények, amelyekre a visszafizetés alapult volna. Méltánytalan, hogy ennek a terheit az alperes egyedül viselje.

Az alperes fellebbezéssel élt az elsőfokú ítéletben megállapított perköltség összegét illetően is. Előadta, hogy a felperes részére megállapított perköltségből 3.600.000 forint a jogtanácsosi munkadíj összege, ez eltúlzott, nem áll arányban a ténylegesen elvégzett jogi képviseleti tevékenységgel. Erre tekintettel a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (6) bekezdésében foglaltak szerint a perköltség mérséklését kérte.

A felperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte azzal, hogy a másodfokú bíróság kötelezze az alperest a másodfokú eljárásban felmerült perköltség megfizetésére is. A másodfokú eljárásra vonatkozóan a jogtanácsosi munkadíját 500.000 forintban kérte meghatározni.

Az elsőfokú ítéletet a Fővárosi Ítéltábla a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem korlátai között bírálta el, ezért az nem érinti a késedelmi kamat mértékét.

A fellebbezés az alábbiak szerint részben megalapozott.

A kötvényről szóló 285/2001. (XII. 26.) Korm. rendelet 1. §-a szerint a kötvény névreszóló, hitelviszony megtestesítő értékpapír. A kötvényben a kibocsátó (az adós) arra kötelezi magát, hogy az ott megjelölt pénzösszegnek az előre meghatározott kamatát vagy egyéb jutalékait, valamint az általa vállalt esetleges egyéb szolgáltatásokat (a továbbiakban együtt: kamat), továbbá a pénzösszeget a kötvény mindenkori tulajdonosának, illetve jogosultjának (a hitelezőnek) a megjelölt időben és módon megfizeti, illetőleg teljesíti.

A peres felek egyezően adták azt elő, hogy a kötvény névértékének visszafizetésére a lejáratkor nem került sor.

Az alperes által a fellebbezésben felhozott okok nem alkalmasak arra, hogy annak alapján a felperesi követelést a Fővárosi Ítéltábla a fellebbezési kérelemnek megfelelően elutasítsa.

A Fővárosi Ítéltábla ezért az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése szerint a nem fellebbezett részében nem érintette, fellebbezett részében pedig a per főtárgya tekintetében helybenhagyta.

Az alperes a fellebbezésében az elsőfokú bíróság által megállapított 3.600.000 forint összegű jogtanácsosi munkadíj leszállítását is kérte. A fellebbezés ebben a részében megalapozott.

A fizetési meghagyással indult eljárásból perré alakult ügyben a Fővárosi Bíróság 2007. március 1. napján tartott tárgyalást, amely 25 perc időtartamú volt. A felperes jogtanácsosa a fizetési meghagyás és a kereseti kérelem benyújtásán kívül az elsőfokú eljárásban az említett tárgyaláson való megjelenése mellett más jogtanácsosi munkát nem végzett, az ügy jogi megítélése egyszerű volt.

A Pp. 67. § (2) bekezdése alapján a jogtanácsot az ügyvéd jogállása illeti meg.

A 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (6) bekezdése értelmében a munkadíj megállapítása során a munkadíj összegét a bíróság indokolt esetben mérsékelheti, ha az nem áll arányban a ténylegesen elvégzett ügyvédi tevékenységgel. A bíróság a munkadíj eltérő összegben történő megállapítását indokolni köteles.

A kifejtettek alapján a jelen ügyben megállapítható, hogy az ismertetett jogtanácsosi munkával az elsőfokú bíróság által megállapított perköltség összege nem áll arányban, még akkor sem, ha a Fővárosi Ítéltábla figyelembe veszi, hogy a kereseti követelés összege, tehát a pertárgy értéke igen magas összeg.

A kifejtettekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletnek a perköltség mértékére vonatkozó rendelkezését a Pp. 253. § (2) bekezdése szerint megváltoztatta és az alperes által a felperesnek fizetendő elsőfokú perköltség összegét 1.900.000 forintra leszállította. Ebből az összegből 1.000.000 forint minősül a jogtanácsosi munkadíjnak. A Fővárosi Ítéltábla a mérlegelése során figyelembe vette azt is, hogy a felperes jogtanácsosa a másodfokú eljárásra vonatkozóan 500.000 forint munkadíj igényt jelentett be.

A Fővárosi Ítéltábla a másodfokú tárgyalás megkezdése előtt észlelte, hogy az alperes elmulasztotta az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 46. § (1) bekezdésében meghatározott 900.000 forint összegű fellebbezési illeték megfizetését. Az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény 111. §-a szerint a bíróság, az eljáró hatóság az illetéktörvényben meghatározott módon ellenőrzi a nála benyújtott vagy hozzá került iraton az illeték és a díj megfizetését. A 113. § (1) bekezdése szerint, ha az illetéket egyáltalán nem vagy nem szabályszerű időben, módon vagy mértékben fizették meg, illetőleg a vagyonszerzést illeték kiszabás végett nem jelentették be, leletet kell készíteni.

A Fővárosi Ítéltábla ezért kötelezte az alperest, hogy leletezés terhe mellett fizesse meg a fellebbezésén le nem rótt 900.000 forint fellebbezési illetéket.

Az alperes fellebbezése nem vezetett sikerre, ezért a Fővárosi Ítéltábla a Pp. 239. §-a alapján alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése szerint kötelezte az alperest a felperes részére a másodfokú perköltség megfizetésére, amely a felperest képviselő jogtanácsos munkadíjából áll. A Fővárosi Ítéltábla a munkadíj összegét a felperes előadásával összhangban a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) és (5) bekezdése alapján határozta meg.

Budapest, 2007. október 17.

.Kodály Zsuzsanna sk.

a tanács elnöke

Tamáné dr. Nagy Erzsébet sk.

előadó bíró

Dr. Molnár József sk.

bíró

A kiadmány hitelül:

bírószági tisztviselő